

VII. LITURGIA PRZED JUBILEUSZEM 2000

Ku Wielkiemu Jubileuszowi Roku 2000 sugestie liturgiczne na rok 1996/97 - wprowadzenie Komisja Liturgiczna Centralnego Komitetu Obchodów Jubileuszu Roku Świętego 2000

1. Rzymski jubileusz roku 1300, ogłoszony przez papieża Bonifacego VIII ¹, motywowany wzniosłym celem "oddania czci Bogu i ożywienia wiary" ², stanowi początek i wzór kolejnych jubileuszy. Jubileusze epoki nowożytnej zachowały ten charakter i przyczyniały się do umocnienia jedności Kościoła i do jego odnowy. Ich głównymi celami była jedność wszystkich ludzi jako braci i wewnętrzne odnowienie człowieka.

2. Jubileusz to czas łaski, to "dzień pobłogosławiony przez Pana" ³. Jest on darmowym darem odwiecznej miłości, jaką Bóg w swoim przedwiecznym Synu kocha stworzenie, a zwłaszcza człowieka. Jubileusz domaga się wewnętrznego osobistego odnowienia, przywrócenia autentycznych więzi z Bogiem, pojednania w pokorze i w miłości z Nim i z wszystkimi ludźmi. Temu wezwaniu do odnowy i pojednania wychodzą naprzeciw najgłębsze aspiracje ludzkości do wolności, sprawiedliwości, jedności i pokoju; na tym polega radość, jaką niesie ze sobą każdy jubileusz ⁴.

3. Drugie tysiąclecie zmierza do swego kresu. Bliskość tego momentu wzywa wszystkich ludzi do szczególnego wysiłku pokuty i odnowy, bo taka jest stała powinność Kościoła, który - "święty i zarazem ciągle potrzebujący oczyszczenia, podejmuje ustawicznie pokutę i odnowienie" ⁵, okazując posłuszeństwo wezwaniu, jakie Chrystus skierował do rzesz na początku swego posługiwania: "Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię" (Mk 1,15).

Obowiązkiem każdego chrześcijanina, który zbliża się do roku 2000, jest przyznać się do zaniedbań popełnionych w przeszłości oraz stawić czoło pokusom i wyzwaniom, jakie niesie ze sobą przyszłość.

4. Odkupienie jest ośrodkiem całego życia Kościoła. Aby odkupić ludzkość, Chrystus przyszedł na świat, ofiarował samego siebie na Krzyżu, zostawił Kościołowi swe Ciało i Krew "na swoją pamiątkę" (Por. Łk 22,19; 1 Kor 11,24nn), powierzył mu posługę pojednania wraz z władzą odpuszczania grzechów ⁶. Dokonane przez Chrystusa dzieło zbawienia objawia miłość Ojca, który dał swojego Syna, "aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne" (J 3,16). W roku jubileuszowym ludzkość nie przestaje wielbić Boga i składać Mu dziękczynienia "zwłaszcza za dar Wcielenia Syna Bożego oraz za dar Odkupienia dokonanego przez Niego" ⁷.

5. Kościół poczuwa się do obowiązku, aby przeżyć ostatnie lata bieżącego wieku (1997 - 1999) w duchu intensywnego Adwentu, który by go przygotował na trzecie tysiąclecie. Po pierwszym etapie, w którym zwracaliśmy uwagę na tematy bardziej ogólne, w ciągu najbliższych trzech lat skupimy się na misterium Trójcy Świętej ⁸.

6. Ogólne hasło pierwszego roku będzie brzmieć: "Jezus Chrystus, jedyny Zbawiciel świata, wczoraj, dziś i na zawsze" ⁹. Wcielenie Syna Bożego stanowi ośrodek historii zbawienia. Wraz z Jego przyjściem jako jedyne go pośrednika między Bogiem i ludźmi ¹⁰, rozpoczyna się nowa era, zapowiadana przez Boga w pismach proroków, era mesjańska. W ciągu swego życia Chrystus urzeczywistnia zbawcze zamysły Boga. Jest On Lekarzem, który przychodzi opatrzyć rany ludzkości ¹¹, Pasterzem gromadzącym rozproszone owce ¹², Tym, który własną Krwią pieczętuje nowe przymierze między Bogiem i ludźmi oraz gromadzi nowy lud, prawdziwy lud Boży ¹³. Celem całego dzieła Zbawiciela jest gromadzenie, kształtowanie i ożywianie Kościoła ¹⁴. Wcielenie Słowa stanowi ośrodek ekonomii sakramentalnej, w jakiej trwa Kościół - przedłużenie Chrystusa, który jest Głową, początkiem, źródłem życia, pośrednikiem i ostatecznym celem świata natury i łaski. Pierwszego bowiem jest Stwórcą, drugiego - Odkupicielem. Jego Wcielenie i Odkupienie mają przeto wymiar powszechny i wywierają dobroczynny wpływ na cały kosmos ¹⁵.

7. W Jezusie Chrystusie, Odkupicielu świata, ten widzialny świat, jaki Bóg stworzył dla człowieka ¹⁶, wraca do swej pierwotnej więzi z samym źródłem Boskiej mądrości i miłości ¹⁷. Píše bowiem św. Jan: "Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał" (J 3,16). W misterium Odkupienia człowiek odzyskuje swoją wielką godność i walor swego człowieczeństwa; staje się nowym stworzeniem. Życie Chrystusa zapewnia ludzkości nowe rozumienie Boga i człowieka. Jezus Chrystus jest człowiekiem doskonałym ¹⁸. Żyje On dzięki mocy Boga Ojca i dla Boga Ojca, a równocześnie żyje bez reszty dla ludzi i dla ich zbawienia. Człowiek, który pragnie zrozumieć samego siebie i sens

swojego życia, musi sobie "przyswoić" i zasymilować całą rzeczywistość Wcielenia i Odkupienia. Wiara w Chrystusa i w dokonane przezeń zbawienie przemienia człowieka w człowieka nowego, który chlubi się postawą służby, dzięki której przynosi owoce nie tylko przez uwielbienie Boga, ale i przez czynny udział w głoszeniu misterium Chrystusa **19**.

8. Pismo święte wskazuje na ścisły związek chrztu i wiary. "Wszyscy bowiem przez wiarę jesteście synami Bożymi - w Chrystusie Jezusie. Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa" (Ga 3,26-27). Chrzest jest sakramentem wiary nie tylko dlatego, że wiarę zakłada i jej wymaga, nie tylko dlatego, że jest wewnętrznym oświeceniem, które otwiera umysł ochrzczonego na Boskie tajemnice, ale i dlatego, iż jest wyznaniem wiary i podstawą wynikających z wiary obowiązków. Całe życie ochrzczonego jest "życiem wiary w Syna Bożego" (Ga 2,20). We chrzcie ludzie w Chrystusie i z Chrystusem umierają dla grzechu i w Nim zmartwychwstają do nowego życia w Duchu Świętym. Zostają zanurzeni w Duchu, który zamieszkując w nich, oczyszcza ich, uświęca, upodobnia do Chrystusa, a zarazem wprowadza ich w rzeczywistość, wewnętrzną komunie między sobą, dzięki czemu tworzą w Chrystusie jedno ciało **20**. To całkowite upodobnienie do Jezusa Chrystusa stanowiące podstawę tożsamości chrześcijanina, musi się wyrażać także w jego postępowaniu, w jego życiu **21**. W ciągu tego pierwszego roku przygotowania każdy chrześcijanin winien na nowo odkryć wielkość swego powołania wynikającego z chrztu oraz związane z tym powinności. Jest to moment, w którym trzeba sobie uświadomić, co oznacza "nowe życie" w Chrystusie. Jest to czas nawrócenia i odnowy "w klimacie coraz żarliwszej modlitwy i solidarności z bliźnimi, zwłaszcza z tymi najbardziej potrzebującymi" **22**.

9. Odwieczna miłość Ojca, objawiona w dziejach ludzkości przez Syna danego światu, "aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne" (J 3,16), przybliża się do człowieka poprzez Maryję, Matkę Boga, Matkę Chrystusa i Matkę ludzi **23**. Matka Najświętsza jest ściśle złączona ze zbawczym dziełem dokonanym przez Syna Bożego, który "przyjął z Niej naturę ludzką, aby przez tajemnice ciała swego uwolnić człowieka od grzechu" **24**. Wzniosłość Maryi wynika z Jej godności Matki Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, Głowy Kościoła i Zbawiciela ludzi. Wszyscy członkowie Kościoła, Ciała Chrystusa, w którym objawia się i przedłuża misterium zbawienia, zaplanowane przez Ojca i urzeczywistnione w Chrystusie, winni być otwarci na macierzyńską funkcję Maryi. Dzięki Jej macierzyńskiej obecności Kościół ma pewność, że naprawdę żyje życiem swojego Mistrza. Jest przekonany, że przeżywa misterium Odkupienia w całej jego ożywczej głębi i pełni **25**. Wszyscy ci, którzy w tym roku przygotowania, skupionym na Chrystusie, z wiarą przyjmują misterium Słowa Wcielonego i Odkupiciela świata, z ufnością uciekają się do Maryi i w Jej wierze szukają oparcia dla swojej wiary **26**.

Notitiae 361 Vol. 32(1996) - nr 8, s. 519-523.
Z włoskiego tłumaczył ks. Stanisław Czerwik

PRZYPISY

1. Opatrzony godłem papieskim list apostolski *Antiquorum habet fida relatio* z 22 lutego 1300: *Extravagantes. comm. V, IX, 1*.
2. Glossa Jana Kard. Monaco na temat przytoczonego wyżej listu apostolskiego.
3. Por. Jan Paweł II, list apostolski *Tertio Millennio adveniente*, 32.
4. Por. tamże.
5. Sobór Watykański II, Konstytucja dogmatyczna o Kościele *Lumen gentium*, 8.
6. Por. J 20,23; 2 Kor 5,18nn. Por. także Jan Paweł II, list apostolski *Aperite portas Redemptori*, 3.
7. Jan Paweł II, list apostolski *Tertio Millennio adveniente*, 32.
8. Por. tamże, 39.
9. Por. Hbr 13,8; por. także Jan Paweł II, *Tertio Millennio adveniente*, 40.
10. Por. 1 Tm 2,4-6.
11. Por. Mk 2,17.
12. Por. J 10; Mt 15,24.
13. Por. Mt 16,18; Mk 14,58; por. także Sobór Watykański II, *Lumen gentium*, 9.
14. Por. tamże, nn. 9.5.
15. Por. Ef 1,9-10; por. także Jan Paweł II, encyklika *Redemptor hominis*, 1 i 7; por. Międzynarodowa

Komisja Teologiczna, dokument Kwestia Jezusa Chrystusa, IV,1-9.

16. Por. Rdz 1 passim.

17. Por. Jan Paweł II, *Redemptor hominis*, 8.

18. Por. Jan Paweł II, *Tertio Millennio adveniente*, 4.

19. Por. tamże, 5-8; por. Sobór Watykański II, *Lumen gentium*, 41.

20. Por. 1 Kor 12,13.

21. Por. Kol 1,24.

22. Jan Paweł II, *Tertio Millennio adveniente*, 42.

23. Sobór Watykański II, *Lumen gentium*, 54.

24. Por. tamże, 55.

25. Por. tamże, 65.

26. Por. Jan Paweł II, *Redemptoris Mater*, 27-28.